

an. 3, 579. MED. r. 187. HAL. 2, 187. मारिार MBH. 5, 5487. स्प्र Spr. 1772. नितम्बोन्नत° (सधन) MBH. 3, 1826. पीवरोरु PRAB. 40, 11. तनु PAKAT. 164, 6. Spr. 1239. म्रस RAGH. 5, 65. स्तन 3, 8. 19, 32. PRAB. 6, 2. KĀURAP. 3. SĀH. D. 58, 21. °स्तनी von einer Kuh AK. 2, 9, 72. H. 1269. HAL. 2, 116. मोसनि HARIV. 8441. — 2) m. a) Schilddröte H. an. MED. — b) N. pr. eines der Saptarshi unter Manu TĀMASA MĀK. P. 74, 59. — 3) f. म्र a) *Physalis flexuosa* Lin. und *Asparagus racemosus* RĀGĀN. im ÇKDr. — b) N. pr. einer Tochter des Gandharva Huhu KĀTHĀS. 43, 354.

पीवरत्न (von पीवर) n. निःश्यासे पीवरत्नं वपुषि सुतनुता DHŪRTAS. 72, 10. *densitas, spissitudo* LASSEN.

पीवरीकर (पीवर + 1. कर) mäten: श्येता गौः °कृता MBH. 3, 1207. पीवस् (von पी) n. *Fett, Speck*: सं प्रोर्णेषु पीवसा च मेदेसा च RV. 10, 16, 7. 86, 14. उर्जं गावो यवसे पीवै म्रन 100, 10. AV. 1, 11, 4. — Vgl. सु° und पीव.

पीवसै (von पीवस्) adj. von *Fett strotzend* oder *fett* so v. a. *reichlich*: श्पम् TBR. 2, 8, 2, 1. *schwellend, sich blühend, bauschig*: युवं वल्राणि पीवसा वसाथे RV. 1, 152, 1. — पीवस fehlerhaft für पीनस Verz. d. B. H. No. 996.

पीवस्फार्क (पीवस् + स्फार्क) adj. von *Fett strotzend*: कर्म AV. 4, 7, 3. पीवस्वत् (von पीवस्) adj. *strotzend*: पीवस्वतीर्षिविधन्याः पिबसु RV. 10, 169, 1.

पीवा f. *Wasser* UNĀDIVR. im SĀKṢHĪPTAS. ÇKDr. पीविष्ठ (superl. zu पीवन्) adj. *überaus feist* ÇAT. Br. 2, 1, 2, 7. पीवी s. पाद°. पीवोम्रन (पीवस् + म्रन) adj. *fette oder reichliche Speise habend* RV. 7, 91, 3.

पीवोम्रश्च (पीवस् + म्रश्च) adj. *feiste Rosse habend* RV. 4, 37, 4. पीवोपवसन (पीवस् + उप°) adj. RV. PRĀT. 2, 38. VS. PRĀT. 3, 13. P. 6, 3, 109. VĀRT. 8. nach DURA zu NĪ. 4, 3 *in Fett gehüllt*, nach MARHON. *neben breiten (fetschtigen) Gliedern befindlich*, VS. 21, 43. — Vgl. पपोपवसन.

पुयान (पुमस् + यान) n. Schol. zu AV. PRĀT. 2, 25. पुयुज् (पुमस् + युज्) m. = पुयोग H. 523. पुयोग (पुमस् + योग) m. *die Verbindung —, der Zusammenhang mit einem Manne*: स्यादाचार्यापि च स्वतः ॥ म्राचार्यापी तु पुयोगे so v. a. ĀKĀRJA *heißt diejenige, die selbst lehrt, ĀKĀRJAṆI dagegen bezeichnet die Frau des Lehrers*, AK. 2, 6, 1, 15. H. 522. P. 4, 1, 43.

पुरत्न (पुमस् + रत्न) n. *ein Juwel —, ein Edelstein von Mensch* Spr. 2706.

पुराणि (पुमस् + रा°) m. *ein männliches Zodiakalbild*; so heisst der Widder und die folgenden Bilder VANĀH. BĀH. S. 93, 9; vgl. dagegen Ind. St. 2, 287, N. 2.

पुत्रप (पुमस् + त्रप) n. *Mannsgestalt*: सा पुत्रपं माययाकरोत् *nahm Mannsgestalt an* KĀTHĀS. 39, 175.

1. पुलिङ्ग (पुमस् + लिङ्ग) n. *das Merkmal des Mannes, Männlichkeit*: दास्ये पुलिङ्गं स्वमिदे तव MBH. 5, 7489. 7492. पुलिङ्गं सर्वमीशानं (lies शर्व°) स्त्रीलिङ्गं विद्धि चाप्युमाम् 13, 828. in grammatischem Sinne: पुलिङ्गात्

männlich auslautend MALLIN. zu KUMĀRAS. 6, 46.

2. पुलिङ्ग (wie eben) adj. f. म्र *die Merkmale des Mannes habend*: पुलिङ्गा इव नार्यस्तु स्त्रीलिङ्गाः पुरुषाभवन् MBH. 9, 3304. in gramm. Sinne: मन्त्र KAUÇ. 60. Schol. zu AV. PRĀT. 4, 46. VOP. 3, 70 in der Unterschr. Verz. d. B. H. No. 737.

पुलिङ्गता (von 2. पुलिङ्ग) f. *das Männlichkeit* (in gramm. Sinne) MALLIN. zu KUMĀRAS. 6, 46.

पुवत् (von पुमस्) adv. *wie ein Mann, wie beim Manne* RAGH. 6, 20. MBH. 5, 7407. *wie das Masculinum* ĀÇV. ÇA. 3, 2. KĪTJ. ÇA. 25, 10, 11. ÇĀÑKH. GRHJ. 1, 22. P. 1, 2, 66. 6, 3, 34. 7, 1, 74. VOP. 3, 94. 6, 4. 11. 34. 7, 49.

1. पुवत्स (पुमस् + व°) m. *ein männliches Kalb* ÇAT. Br. 11, 3, 2, 1. KĪTJ. ÇA. 4, 14, 1.

2. पुवत्स (wie eben) adj. f. म्र *männliche Külder habend*, von m. K. *umgeben*: देगधीभिरुमिदोत्रीभिः पुवत्साभिरलंकृतम् BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 63, 6, 3 v. u.

पुवष (पुमस् + वष) m. *Moschusrattē* TRIK. 2, 5, 11. HĀR. 83. ÇABDAM. im ÇKDr.

पुवेश (पुमस् + वेश) adj. f. म्र *ein Mannsgewand tragend* KĀTHĀS. 29, 108. 39, 179.

पुंशली (पुमस् + च°) VS. PRĀT. 4, 6. P. 8, 3, 6. Sch. adj. f. und subst. *den Männern nachlaufend, Hure* AK. 2, 6, 2, 10. H. 528. HAL. 2, 341. VS. 30, 22. AV. 15, 2, 1. fgg. LĀTJ. 4, 3, 9. 11. ÇĀÑKH. BR. 27, 1. PAKĀV. BR. 8, 1, 10. M. 4, 211. 220. JĀGĀ. 1, 162. 3, 277. HARIV. 10343. fg. PAKĀT. 36, 2. 185, 10. HIT. I, 107. ÇUK. in LA. 43, 10. SĀH. D. 117. त्रयः स्त्रीगणा उदपद्यन्त स्वैरिपयः कामिन्यः पुंशल्य इति BHAL. P. 5, 24, 16. 9, 14, 38. Bez. der Apsaras MBH. 13, 2203. नारदा नन्दने ऽपश्यत्पुंशलीगणामध्यगम् । शक्रम् MĀK. P. 1, 28. Unlogisch das masc. zur Bez. eines *Hurers* H. an. 3, 665. MED. I. 107. GĀRUPA-P. 66 im ÇKDr. — Vgl. पुंशलू.

पुंशलीय (vom vorherg.) m. *der Sohn einer Hure* Spr. 1536. पुंशलू f. = पुंशली VS. 30, 5. 20. KĪTJ. ÇA. 13, 3, 6. m. *Hurer* (nach dem Schol.) 20, 1, 39. — Vgl. पुंशली.

पुंशिल्ल (पुमस् + चि°) n. *das männliche Glied* H. 610. पुंशोर (पुमस् + चोर) m. Schol. zu AV. PRĀT. 2, 25.

1. पुंस् m. s. पुमस्. 2. पुंस्, पुंसेयति *zerstampfen, zerdrücken* (म्रभिर्मदने) DHĀTUP. 32, 94. Könnte als denom. von पुमस् erklärt werden.

पुंस am Ende eines comp. = पुमस्; s. न°, मन्त्र°, स्त्री°; vgl. auch पुंसवत्. Abkürzung (Fehler?) für पुंसवन Verz. d. B. H. No. 862.

पुंसक s. न°.

पुंसवन (पुमस् + स°) 1) adj. *ein männliches Kind zur Geburt bringend*: पीतं पुंसवनं जलम् BHAL. P. 9, 6, 28. सा तत्पुंसवनं राज्ञी प्राश्य वै पत्पुरादधे । गर्भं काल उपावृत्ते कुमारं सुषुवे ऽप्रजा ॥ 4, 13, 88. व्रत und subst. n. Bez. *einer zur Erzielung eines Sohnes im Beginne der Schwangerschaft üblichen Cerimonie* TRIK. 2, 6, 12. BHAL. P. 6, 19, 1. ĀÇV. GRHJ. 1, 18. ÇĀÑKH. GRHJ. 1, 20. GOM. 2, 6, 1. KAUÇ. 35. PĀ. GRHJ. 2, 14, 15. Verz. d. B. H. No. 321. 1036. fg. MBH. 1, 1460 (पुंसवने gedr.). 2303. 2371. 4678. 3, 11059 (S. 571). RAGH. 3, 10. Vgl. पुंसवन. — 2) n. *Fötus*: म्रसुरवधूना प्रायः पुंसवनानि भयादेव म्रवत्ति पतति च BHAL. P. 5, 24, 15.